

Soud: Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí: 03/13/2013
Spisová značka: 3 Tdo 169/2013
ECLI: ECLI:CZ:NS:2013:3.TDO.169.2013.1
Typ rozhodnutí: USNESENÍ
Heslo:
Dotčené předpisy: § 2 odst. 5,6 tr. ř.
Kategorie rozhodnutí: D

3 Tdo 169/2013-18

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl dne 13. března 2013 v neveřejném zasedání o dovolání podaném obviněným **L. D.**, proti usnesení Krajského soudu v Brně, pobočka v Jihlavě ze dne 22. 5. 2012, sp. zn. 42 To 133/2012, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou pod sp. zn. 2 T 194/2011, **t a k t o :**

Podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. s e dovolání obviněného L. D. **odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 30. 1. 2012, č. j. 2 T 194/2011-184, byl obviněný L. D. uznán vinným pokusem přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 k § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku (tj. zákona č. 40/2009 Sb., účinného od 1. 1. 2010 /dále jen „tr. zákoník“/) na skutkovém z **kladě**, že „v období od 18. 1. 2011 do 20. 1. 2011 v lese v katastrálním území U. u V. M., okr. Ž. n. S., v zjištěném úmyslu prostřednictvím krátce předtím najatých lesních dělníků J. K., nar., a P. J., nar., provedl neoprávněnou těžbu na pozemku parcelní číslo, který vlastní manželé V. N., nar., a J. N., nar., a který jako řádné těžební místo označil oběma lesním dělníkům, a takto z tohoto pozemku vytěžil 15 smrků o kubatuře 27 m3 smrkového dřeva a 51 modřínů o kubatuře 64 m3 modřínového dřeva, které byly částečně přemístěny na odvozní místo na příjezdové cestě, přičemž byli přistiženi poškozeným V. N., který na místo přivolal hlídku policie a pokácené dřevo v celkové hodnotě nejméně 77.182,- Kč tak nebylo odcizeno“. Za to byl podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku, za použití ustanovení § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1 tr. zákoníku, odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 25 celých denních sazeb. Podle § 68 odst. 2 tr. zákoníku denní sazba činí 3.000,- Kč, tj. celkem 75.000,- Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku mu byl pro případ, že by ve stanovené době nebyl peněžitý trest vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody na 4 (čtyři) měsíce.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byli poškození manželé V. N., nar., a J. N., nar., bytem U., okres Ž. n. S. odkázáni se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O odvolání obviněného proti předmětnému rozsudku rozhodl ve druhém stupni **Krajský soud v Brně, pobočka v Jihlavě, usnesením ze dne 22. 5. 2012, sp. zn. 42 To 133/2012**, jímž je podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítl. Rozsudek soudu prvního stupně tak nabyl právní moci dne 22. 5. 2012 (§ 139 odst. 1 písm. b/ cc/ tr. ř.).

Shora citované rozhodnutí odvolacího soudu napadl obviněný L. D. následně dovoláním, v němž uplatnil dovolací důvod uvedený v ustanovení § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř.

V odůvodnění tohoto svého *mimořádného* opravného prostředku obviněný (dovolatel) v prvé řadě namítl, že nebyly splněny procesní podmínky pro zamítnutí odvolání usnesením soudu druhé instance podle § 256 tr. řádu. Dle jeho názoru tento soud nesprávně vyhodnotil postup soudu prvního stupně v intencích ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v návaznosti na ustanovení § 89 tr. ř. s odkazem na zásadu trestního řízení v pochybnostech ve prospěch obviněného. Kdyby toto odvolací soud vzal v potaz, bylo by to důvodem pro postup podle § 258 odst. 1 písm. b) resp. písm. c), což se však ve skutečnosti nestalo.

Dovolatel podotkl, že odsuzující výrok o vině stojí na jediném přímém důkazu, a to na výpovědi svědka P. J., nar.. Tu zpochybnil jako nevěrohodnou již u hlavního líčení u nalézacího soudu ve věci sp. zn. 2 T 194/2011. Konkrétně dovolatel navrhoval prohlídku za účasti stran a svědka na místě samém, když mu tento důkaz byl soudem odmítnut jako nedůvodný a nadbytečný, aniž by pro tento postup byly důvody. Dovolatel opětovně vyjádřil přesvědčení, že pokud by svědek P. J. byl osobně přítomen na místě samém, ukázal by soudu, kde se těžba prováděla, resp. kde ji na

pokyn obviněného měli lesní dělníci provádět, čímž by jednoznačně bylo zjištěno a prokázáno, že tím měl svědek P. J. na mysli zcela jiné prostory, než na jaké omylem ukázal na snímku pozemkové mapy, který mu byl soudem předložen při svědecké výpovědi. Dovolatel připomněl, že tuto skutečnost si uvědomil i předseda senátu, když na námitku obhajoby ukázal zmíněnému svědkovi katastrální mapu na jiném čísle listu, kde předmětná oblast nebyla žlutě zvýrazněna. Svědek byl však podle názoru dovolatele již ovlivněn svou předchozí výpovědí a označil totožnou parcelu. Dovolatel zde namítl, že tato námitka nebyla zanesena do protokolu, což považuje za nedostatek ve smyslu § 55 a násl. tr. ř. Navrhl, aby výpověď svědka P. J. byla soudem zjištěna poslechem záznamu na CD. Upozornil zejména na tu část výpovědi týkající se čísla listu s velmi výrazným (žlutým) vyznačením předmětné parcely, což obviněný považuje pro člověka neznalého situace na místě samém za matoucí a psychologicky evokující k označení právě vyznačené parcely, zejména je-li si vědom, co je předmětem řízení a na co je soudem dotazován. Tyto skutečnosti potvrdil i svědek P. J., jenž sepsal Prohlášení pro potřebu dovolání, které je jeho přílohou.

Dovolatel shrnul, že postupem odvolacího soudu, který nerespektoval návrhy obhajoby na provedení důkazu prohlídkou na místě samém, byl zkrácen na svých právech, neboť nebyl náležitě objasněn skutkový stav věci, na základě čehož došlo k nespravedlivému a neobjektivnímu odsouzení, resp. zamítnutí jeho opravného prostředku bez dalšího doplnění dokazování.

Proto v závěru dovolání navrhl, *aby dovoláním napadené rozhodnutí bylo v plném rozsahu zrušeno a odvolacímu soudu bylo přikázáno znovu ve věci jednat a rozhodnout.*

Opis dovolání obviněného byl předsedou senátu soudu prvního stupně za podmínek § 265h odst. 2 tr. ř. zaslán k vyjádření státnímu zástupci činnému u Nejvyššího státního zastupitelství. Ten zaslal dovolacímu soudu přípis, ve kterém konstatoval, že po seznámení se s obsahem podaného dovolání a vzhledem k povaze obviněným uplatněných námitek nepovažuje za potřebné se k tomuto dovolání věcně vyjadřovat. Současně podle § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř. vyslovil souhlas s tím, aby Nejvyšší soud rozhodnutí o podaném dovolání učinil v neveřejném zasedání.

Obviněný L. D. je podle § 265d odst. 1 písm. b) tr. ř. osobou oprávněnou k podání dovolání pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Dovolání bylo podáno v zákonné dvouměsíční dovolací lhůtě (§ 265e odst. 1 tr. ř.), prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 věta první tr. ř.) a současně splňuje formální a obsahové náležitosti předpokládané v ustanovení § 265f odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) zkoumal, zda v předmětné věci jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání podle § 265a tr. ř. Shledal, že dovolání je přípustné podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. ř., neboť napadá rozhodnutí soudu druhého stupně, kterým bylo pravomocně rozhodnuto ve věci samé, a směřuje proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut řádný opravný prostředek (odvolání) obviněného proti rozsudku uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) tr. ř., kterým byl uznán vinným a byl mu uložen trest.

Poněvadž dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b tr. ř., bylo dále zapotřebí posoudit, zda konkrétní důvody, o které obviněný dovolání opírá, lze podřadit pod dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř., na který odkazuje. Toto zjištění má zásadní význam z hlediska splnění podmínek pro provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem (srov. § 265i odst. 1, odst. 3 tr. ř.).

Důvodem dovolání podle **§ 265b odst. 1 písm. l) tr. ř.** je existence vady spočívající v tom, že bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. ř., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí nebo byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. Předmětný dovolací důvod tedy dopadá na případy, kdy došlo k zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku bez věcného přezkoumání a procesní strana tak byla zbavena přístupu ke druhé instanci, nebo byl-li zamítnut řádný opravný prostředek, ačkoliv již v předcházejícím řízení byl dán některý ze shora uvedených dovolacích důvodů. V dané věci první alternativa tohoto dovolacího důvodu nepřichází v úvahu, neboť Krajský soud v Brně, pobočka v Jihlavě, jako soud druhého stupně projednal odvolání obviněného ve veřejném zasedání a rozhodl po provedeném přezkumu. Druhá alternativa tohoto dovolacího důvodu by pak v posuzovaném případě byla naplněna toliko za předpokladu, že by napadené rozhodnutí a řízení mu předcházející bylo skutečně zatíženo vadami předpokládanými v dovolacím důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., který však dovolatel neuplatnil.

Nejvyšší soud podotýká, že argumentace podaného dovolání spočívala ve zpochybňování skutkových zjištění soudu prvního stupně, v podstatě opakovala argumentaci odvolací, se kterou se vypořádal soud druhého stupně. Nejvyšší soud zdůrazňuje, že lokalizace vykáčené lesní parcely poškozeného nebyla odvislá od jejího označení na katastrální mapě jedním ze svědků při hlavním líčení, ale tato byla beze všech pochyb určena na místě samém za přítomnosti oněch svědků-lesních dělníků, kteří provedli neoprávněnou těžbu na daném místě na pokyn dovolatele. Šlo přitom o lesní pozemek jasně ohraničený, s plnohodnotným, nikoli kalamitním vzrostlým dřevem s převážujícím modřínem.

Tato nezpochybnitelná zjištění vyvrátila verzi dovolatele a spolu s posouzením polohy předmětného pozemku poškozeného a ostatních lesních parcel vedla oprávněně oba soudy k závěru o vyloučení omylu dovolatele, ale naopak jeho úmyslu zmocnit se cizího majetku, bez důvodných pochybností.

S poukazem na uvedené nezbylo než konstatovat, že dovolání obviněného L. D. bylo opřeno o námitky, které nenaplnily použitý hmotně právní dovolací důvod podle § 265b tr. ř. písm. l) tr. ř. ani v jedné z obou jeho alternativ, ale ani žádný jiný ze zákonných důvodů dovolání, proto mu nebylo možno přiznat opodstatnění. Nejvyšší soud je tedy podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl jako zjevně neopodstatněné. Za podmíněk § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. tak učinil v neveřejném zasedání, aniž by k tomuto postupu zákon vyžadoval souhlasu stran (265r odst. 1 písm. c/ tr. ř.).

Poučení: Proti rozhodnutí o dovolání není s výjimkou obnovy řízení opravný prostředek přípustný (§ 265n tr. ř.).

V Brně dne 13. března 2013

Předseda senátu:
JUDr. Petr Šabata

Vypracoval:
JUDr. Pavel Šilhavec